

[Honoré]

stisk socialisme ikke medfører nedrustning og fred. Et mere nærliggende eksempel er Jugoslavien, hvor man ofrer enorme midler på at opbygge et militært apparat til forsvar mod et eventuelt sovjetisk angreb. Den marxistiske socialismes værdi som nedrustningsfaktor er lig nul. Indsatsen herfra foregår især på det propagandamæssige plan.

En anden patentløsning er troen på, at forbedret information og afholdelse af et endnu større antal fredskonferencer eller nedrustningskonferencer på afgørende måde kan afskaffe årsagen til rustning. En sådan opfattelse ser bort fra, at nedrustning ikke blot kræver informations- og meningsudveksling, men fremfor alt kræver politisk vilje. Der kunne nævnes andre patentløsninger, men kristeligt folkeparti afviser alle snævre fortolkninger. Det drejer sig om meget sammensatte problemer, der er forskellige fra stat til stat.

Med baggrund i Guds fredsvilje og i kærlighedsbudet ønsker kristeligt folkeparti, at dansk udenrigspolitik skal fremme fred og retfærdighed i verden. På trods af at de hidtidige forhandlinger om nedrustning kun har givet små resultater, ønsker kristeligt folkeparti, at der skal arbejdes utrætteligt videre på de igangværende områder. Hvis årsagerne til de politiske konflikter ikke kan fjernes og staterne fortsat føler et sikkerhedsbehov, må man i hvert fald forsøge, om det er muligt at opnå uændret eller større sikkerhed på et lavere rustningsniveau.

Nedrustningsforhandlingerne finder sted på globalt plan i FN og i nedrustningsudvalget i Genève, CCD, på tosidet plan mellem USA og Sovjet vedrørende begrænsning af strategiske våben, SALT, og på europæisk plan i MBFR om gensidige og balancerede styrkereduktioner i Centraleuropa.

I maj-juni vil FN afholde en ekstraordinær generalforsamling om nedrustning. Med henblik herpå vil jeg formulere et par synspunkter på nogle af de nedrustningsforslag, der hører hjemme i FN, og som også vil indgå i overvejelserne ved denne ekstraordinære generalforsamling.

Det første er nedrustning som forudsætning for udviklingsbistand. Fra forskellig side har der været forslag om gennem nedrustning at frigøre økonomiske midler til udviklingsbistand. Kristeligt folkeparti er tilhænger af en sådan tanke. Blot en mindre

reduktion af militærudgifterne, der som sagt årligt andrager mindst 350 mia dollars, ville frigøre enorme summer, som udviklingslandene har hårdt brug for. Spørgsmålet er imidlertid, hvem der bedst uden fare for sin sikkerhed kan nedruste. Her er det på europæisk plan mest nærliggende at pege på Warszawapagtens medlemslande, der på de konventionelle våbens områder har en betydelig overlegenhed i forhold til NATO.

For det andet må det påpeges over for udviklingslandene selv, at også disses egne militærudgifter må gøres til genstand for en behovsvurdering. De uforpligtede landes andel i verdens militærudgifter er fra 1966 til 1976 steget fra 6 til 15 pct.

For det tredje er kristeligt folkeparti modstander af, at en reduktion af militærudgifterne gøres til en betingelse for øget udviklingsbistand. Også selv om militærudgifterne ikke reduceres, bør udviklingsbistanden øges.

For det fjerde mener vi, at en SALT II-aftale mellem USA og Sovjet om begrænsning af strategiske kernevåben må kunne gøre det lettere for disse lande at øge deres udviklingsbistand.

Hvad angår kernevåben, så mener kristeligt folkeparti, at man nu bør søge at nå til en aftale om fuldstændigt prøvestop, så kernevåbenforsøg ikke blot som nu er forbudt i atmosfæren, i det ydre rum og under vandet. Vi mener, at også underjordiske forsøgsprængninger må omfattes af en atomprøvestopaf-tale. Vi forudsætter imidlertid i denne forbindelse, at en sådan aftale indeholder passende garanti med hensyn til kontrol af aftalens overholdelse.

Kristeligt folkeparti anser traktaten om ikke-spredning af kernevåben for meget betydningsfuld for den nukleare nedrustning. Vi mener, at nukleare lande som modydelse for deres monopol må overveje at ophøre med at forbedre og forøge deres nukleare kapacitet og give de ikke-nukleare lande til-sagn om sikkerhed imod kernevåbenangreb, samt give de lande, der underkaster sig effektive ikke-spredningsaftaler, fuld adgang til fredelig anvendelse af atomenergi.

FNs ekstraordinære generalforsamling skal vedtage et handlingsprogram. Det er kristeligt folkepartis opfattelse, at skal der komme handling ud af et sådant handlingsprogram, så må dets hovedvægt lægges på præcise forslag, de pågældende parter er ind-